

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/255940>

12

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

MR. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERBAAR IN DE REGTSGELEERDE FACULTEIT

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op ZATERDAG den 5 DECEMBER 1874, te 3 uren,

DOOR

OSWALD FRANÇOIS GREVEN,

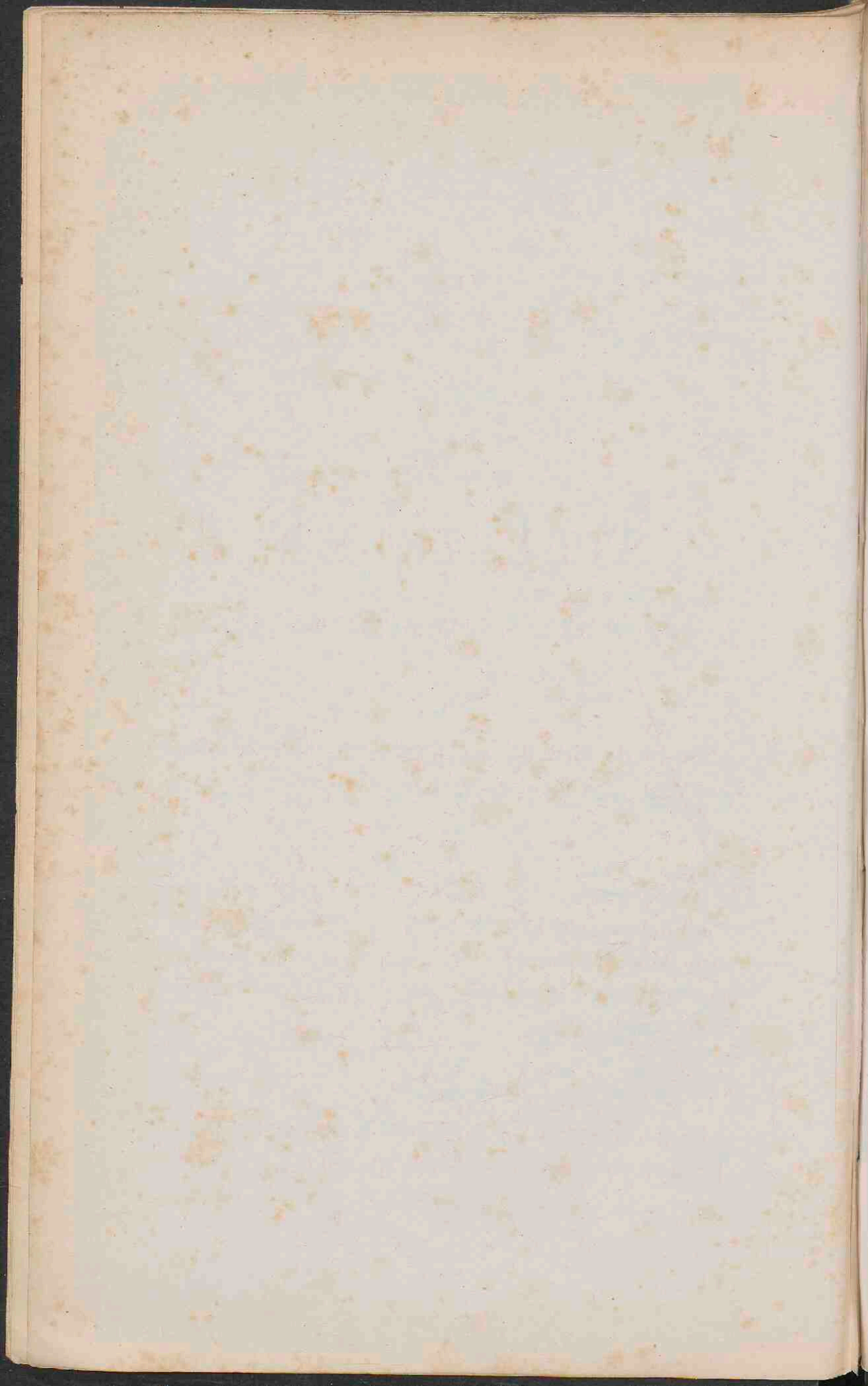
GEBOREN TE ZWOLLE.

UTRECHT,

J. DE KRUYFF.

1874.

STELLINGEN.

I.

De in de formula opgenomene exceptio kon ook tot vermindering der condemnatio strekken.

II.

Ten onregte beweert MANDRY (Das gemeine Familiengüterrecht I. 340), dat de bekwaamheid van den filiusfamilias om door zijne overeenkomst verbonden te worden, eerst door latere ontwikkeling erkend is.

III.

Ook de socius rei singularis mag van het beneficium competentiae gebruik maken.

IV.

De woorden van art. 9 A. B. beletten niet, dat op vreemdelingen hunne statuta personalia worden toegepast.

V.

Aan den ouden regtsregel »mobilia ossibus inhaerent” is onze regter niet gebonden.

VI.

De verplichting tot onderhoud, waarvan in de art. 376 en vlg. B. W. gesproken wordt, gaat niet op de erfgenamen over.

VII.

Ten onregte beweerde het Hof van Noord-Holland in een arrest van 24 Febr. 1853, »dat de voogdij de vaderlijke of ouderlijke magt vervangt, voor zooverre de wet de gevolgen dier magt niet naast de voogdij in wezen laat, en dat bij gevolg ook het toezigt over den persoon van den minderjarige door den langstlevende der ouders, niet als vader of moeder, maar als voogd wordt uitgeoefend.”

VIII.

Art. 236 B. W. komt alleen te pas, wanneer de gemeenschap door den dood des hertrouwdens echtgenoots ontbonden wordt.

IX.

Hij, wien de eigendom eener zaak onder eene opschortende voorwaarde is overgedragen, kan, terwijl de voorwaarde nog niet vervuld is, de verjaring dier zaak stuiten.

X.

Ten onregte beweert Mr. OPZOOMER, dat men art. 1336 B. W. gerust had kunnen weglaten, aangezien alles, wat het bevat, reeds lag opgesloten in de bepalingen der art. 1332 en 1333.

XI.

Door af- en overschrijving op het Grootboek der Nationale Schuld van het eene hoofd op het andere grijpt geene schuldvernieuwing plaats.

XII.

Ten onregte stelde onze wetgever dwaling in het algemeen met geweld en bedrog op eene lijn (zie de art. 1357 vlg. en 1485. B. W.)

XIII.

De eerste dag der verjaring is die, waarop het bezit is verkregen.

XIV.

De verweerder, die zich op eene opschortende voorwaarde beroept, laadt daardoor geene bewijs-

last op zich, — wel hij, die zich op eene tijdsbepaling beroept.

XV.

Wanneer men niet aanneemt, dat de vennootschap onder firma een regtspersoon is, kan men niet verklaren, zooals Mr. KIST tracht te doen, dat de schuldeischers van de vennootschap onder firma een voorrang zullen hebben op het maatschappelijke kapitaal.

XVI.

De houder van het cognoscement krijgt het bezit der ingeladene goederen, zoodra hij in het bezit is van het cognoscement.

XVII.

De verplichting tot het betalen van distantievracht (art. 478 al. 4 W. v. K.) is in het algemeen niet goed te keuren.

XVIII.

De acceptant van een wisselbrief is, ook al is de handteekening van den trekker valsch, tot betaling gehouden.

XIX.

Na de homologatie van het accoord, door den failliet met zijne schuldeischers gesloten, blijven de borgen verbonden.

XX.

Ten onregte beschouwt de Hooge Raad de vonnissen, waarbij de eed wordt opgelegd, als voorwaardelijke eindvonnissen.

XXI.

Extensieve interpretatie is in strafzaken geoorloofd.

XXII.

Ten onregte beweren CHAUVEAU en HÉLIE dat de woorden in art. 59 C. P. »les complices d'un crime ou d'un délit seront punis de la même peine que les auteurs mêmes" beteekenen, »qu'ils seront punis comme s'ils en étaient les auteurs."

XXIII.

De C. P. vereischt voor doodslag en moord geen animus occidendi.

XXIV.

Ten onregte leert de Hooge Raad, dat art. 434 C. P. toepasselijk is »op het in brand steken van des daders eigen huis, met het oogmerk om zich daardoor van de verzekerde som meester te maken, al zij het ook, dat de brand geen gevaar aan personen of eigendommen van anderen heeft veroorzaakt of kunnen veroorzaken.

XXV.

Het nemen van gas uit de buis, vóórdat het door den meter is gevloeid, is als diefstal te beschouwen.

XXVI.

Bij voorziening in cassatie heeft de advocaat van den veroordeelde of van regtsvervolging ontslagene het regt niet, te antwoorden op de voordragt van het Openbaar Ministerie.

XXVII.

De regter is niet bevoegd de toepassing te weigeren van eene wet, ofschoon hij die met de Grondwet strijdig acht.

XXVIII.

De regter is bevoegd en verplicht de met de wet strijdige provinciale en plaatselijke verordeningen en reglementen niet toe te passen; alleen mag hij niet treden in de beoordeeling der feitelijke vraag, wat provinciaal of plaatselijk belang is.

XXIX.

Evenals het kopijregt hadden ook de octrooijen voor uitvindingen moeten behouden blijven.

XXX.

Een progressief successieregt is af te keuren.

XXXI.

De invoering van een successieregt in de regtlijn is goed te keuren.

XXXII.

Het is wenschelijk, dat de heffing van een quasi-successieregt op de goederen in de doode hand in Nederland worde ingevoerd.

